

КРАТКО ПРЕДГОВОРЕНІЕ

Къмъ читатели тѣ.

Любезни читатели! Приимнете съсъ усърдіе тѣсъ Исторійкѣ, коѣ то удобрихъ и приведохъ за васъ, за полза та на милички тѣ ми бѣдѣщи пріетели, отрасли тѣ на славно то племе, влака та на единородны тѣ ми Българе, на кои то люлъка та е была слава та.— За тѣхъ думамъ: защо то може кѣто що е кратка, нарѣчна, отбрана и добронаредена, кѣто що е приближена при Всеобща та Исторія и съеднаквена съ нея, да стане нужда да се препечети пакъ и пакъ: защо то на Руссійски е печегена до 1847 год. двадесеть и единъ пѣтъ, а до сега, кой знае, еще колко пѣти! езыкъ-атъ е, ако не погрѣшавамъ, е гладкъ и пріетенъ за слухъ-атъ на дѣца та; Азъ не щѣхъ да се показвамъ якъ послѣдователь на стары тѣ, кѣто напишж при г, к, х, и то: защо то не му чувамъ звука днесъ да се различава отъ *i*, и *u*; азъ пазихъ правописаніе то, споредъ сегашніятъ църковенъ езыкъ и сегашныйтъ